

כל סוטה

בטרם תברוח השמש

אגלי הסל

הפיצור האורה של שמש בוקר

כעצב -

המופץ בדמעוחיו

של ילד בוכה

מרוב שחוק...

באותה עת,

מתיצב הטבע במלוא הדרו

ועצמחו.

כשהוא נוהג כך

בעצמה כזו,

הוא נוסף באדם

אח הרצון העז

להנחת מן היום הדהוי

כדי שלמחרת

עם שחר

יוכל

הגלגל

לחזור

על עצמו

ללא עצב....

ירון.

קול שוטה, שותה ומוציץ?

יסלח לי העורך הראשי של "כל...". בישיבתו האחרונה בקרב מעוז המימסד - המזכירות, רחמנא ליצלן - שלוש יריקות של כיח עבה על הקיר מכל מי שמחשיב עצמו, הזכיר הקומראד ר. את כוונותיו וכיוונויו בקשר לעיתון זה. לפי עניות דעתו הבטאון הזה רצוי לו להיות הרבה פחות עיתוני-בטאוני והרבה יותר בקורתי לשמו. אין איש זומח ממני על שהוא מתבדה והולך מיום ליום ומבטאון לבטאון.

ובכן, מי שם כתר לראשו וקוצים בין רגליו והסמיכו להחווה מדיניות ומגמות של כל שוטה. זה הרי אמור להיות בטאונם של הכותבים (ואולי גם הקוראים) בו ולא נחלתו הפרטית.

שנית, הוא בעצמו היה וממשיך להיות בין הכותבים הראשיים, ובתוך שלושת מאמריו בעלון האחרון רב היה האקטואלי על החלוש. היו אלה דברים לענין שלא דוקא נמצאו מאצבעו השחורה והשחוקה אלא מחיינו אלה.

שלישית, למבת על הגדר, לצווח ולזמר זמירות ממעמד מועדף, לחשוב שאתה מעל הכל, אומבודסמן-יעני, קוטר מקצועי - זוהי חכמה קטנה מאוד. ובקשר לחכמות קטנות כבר נאמר: אולי אין זו חכמה גדולה אבל מאידך בטוח שזו לא שפשות קטנה.

רביעית, אין לבטאון איזה שהוא, שום סיכוי להתקיים אם יתפרסמו בו רק דברים שבעלמא, הבלותות והבלים, קשקושי סולת בקורתיים רצופים על כל אחד וכל דבר.

שמח אני מאוד לקרוא שאפילו הקומראד קשור לתנש הוא ואני נהנה מאוד מכתביו. ללא ספק נחגלו כמה כשרונות בתחום זה. אנא מכם קומראדים יקרים, אל תפסיקו לכתוב מה שבא לכם, אם אני ה-רבוע יכול להנות מכתובה כגון של איתי או דוד ר', כיתבו כל בסגנונו, אפילו שלא את כולם אני מצליח להבין, ואל חתנו לאיש להכתיב מה הוא רוצה לראות ואיפה.

גדי.

ישראל השנייה

מלפני שבוע אני מאמין שיש ישראל השנייה. תמיד קראתי ושמעתי על המושג הזה ורק עתה התודעתני אליו בברור. בצבא הבנתי את משמעות המלה הראשונה ואת החצו השני בלעתי עליה. הבנתי שיש לנו ישראל אחת שהיא היוטרים והשרים ועובדי התעשייה האזרחית ואלופים בצה"ל. ישראל שבה אם אחת שוטר בתורנות של יחס שבת קייצי אתה מוכרח, חייב, לעצור חבר'ה שנוסעים עם סירה, ולקנוס אותם על חוסר קוים זוהרים (בארצות נאורות היו מזהירים, מתריעים, אך כאן אתה שוטר ולך המלה). אז השבוע התודענו לשוטרים ולנו - יא עייני כופי ההסדר והחוק, ינתפסו על חם והוכנסו במשלוח רציני לערכאות, וכמו שאמר רב שוטר אזולאי: "אז נאכל אותה".

ישראל השנייה נמצאת השבוע רחוק, רחוק, אלפי מילין. ישראל השנייה נמצאת בצפון הקר בתיאטרות ובאולמי קונצרטים שבהם קוצרת התזמורת הפילהרמונית עם מובין זנסה חשוואת ורקיעות. זובי הועלה 13 פעמים רצופות בנורווגיה, ועורך העתון ציין של ישראל התזמורת בין המעולות בעולם. הוא, הכתב, דבר על ישראל השנייה, לא של אזולאי, לא של ביסון, ואילו לא של אל-על. ישראל של שניה.

דוד.

כתב התנצלות

לאחר 3 חדשים אני מרגיש חובה לפני כפר הנשיא להגיד שהיה לי טוב פה. נהניתי מאוד לישון ולעבוד, לדבר על כל מיני דברים שקורים או שנדמה שהם קורים פה, להגיד שלום לאנשים ולקבל תימת לב הסובבים, להעמיד פנים כאילו טוב ובעצם זה מתחיל להיות אמיתי, לברוח מלחצים של אנשים, לברוח מפה מדי פעם כדי להבין שהדשא פה יותר יפוי, הזין יותר רפוי, ובגין צריך להיות חלוי. ובזה אני רוצה להתנצל על עגמת הנפש שנגרמת בלי כוונה תחילה, לכל מי שלא מבין למה הוא חי

פה עוד בלעדי.

בברכת חזק,

יהודה.

בעיניים חודרות אל זר

קם לו זמר ושר

"אדם בחוך עצמו הוא גר."

אך שם, לצד שמירה פרועה,

על רצפה קרה אור חם קמעא,

אדם את דפיו פוחים, להשאיר נזהר.

אם תתפנה הגד לו אתה, משורר מוזר

שכך יפה, שאת לפתור חידותיו הוא הר.

ואז משורר, שמא לא תאולץ לגמר

"אדם בחוך עצמו נסגר."

מבעד לאורו של נר דועך

עולה קול עמוק שופך

"יום יום אני הולך למעונך."

אך שם, בצל עלוות מתנופפות ברוח

בין טפות וקרני שמש נרקמים לשוח

אחת, ברגישות תחפץ בדקות חתוכך.

אם תיאות, אמור לה אתה קול מזדכך

שכך טוב, גם לסוד הנשקע מתמסך.

ואז קול עמוק, שמא לא תוכל בעצבות לנגנך

"ואליך לא גונב שום דבר."

נדמה כאלה יש, רבים בלי די

משוררים אנשים קולות נשמות

כולם בהסתר נוחנים, לנפשם תווי

אלא שאותם משוררים וקולות

מדוע לא תקבצו את רעיכם, אחורי הנהיות

יחד צאו לחור את כולט סביב, אכולי התהיות

וכך באקראי, העניקו להם מחוה של בדידות.

שידעו שקימת, ואין טעם לכחש או לגנות.

ומשם כשיודעים, מבעד למלים לצלילים

ינסו שלווים לשוט

אל חוך ים החיים

רווי גלי קרבת התגלות.

אדו.

מי שכוחב - חושב.

מי שחושב - קוטר.

חרנגולים. תפוחות.

ושאר ירקות.

שבוע טוב ותירס חם.